721/05

Den 15. april 2005 blev i sag nr. 64.610:

xxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i If Skadeforsikring, klager over selskabets ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, som hun bestrider at have været involveret i.

Selskabet har anerkendt fuld skyld for klageren med henvisning til en uvildig vidneforklaring.

Klageren er ejer af en hvid Toyota med registreringsnummer RT23…

Modparten, P.F., som ligeledes er forsikret i det indklagede selskab, anmeldte den 19/2 2004, at han den 18/2 2004 havde fået en parkeringsskade. I anmeldelsen er oplyst, at skaden er forvoldt af en bil med registreringsnummer RT23…, ligesom der er angivet navn og telefonnummer på et vidne.

Selskabet kontaktede herefter klageren og anmodede hende om at indsende en skadeanmeldelse. Klageren udfyldte herefter en anmeldelse, hvor hun oplyste, at hun ikke kendte noget til sagen

Selskabet kontaktede vidnet, som den 8/3 2004 har sendt en vidneforklaring til selskabet. Heraf fremgår, at vidnet, som opholdt sig på en svalegang på 2. sal ud for parkeringspladsen, havde set en hvid Toyota med registreringsnummer RT 27… bakke ind i P.F.s bil. Selskabet kontaktede herefter Centralregisteret for Motorkøretøjer, hvor det oplyste registreringsnummer imidlertid var ukendt. Efter en forespørgsel fra selskabet svarede vidnet, at hun ved en skrivefejl havde oplyst et forkert registreringsnummer, og at det rigtige nummer var RT 23…

Selskabet anerkendte herefter fuld skyld for klageren. Klageren protesterede, men selskabet fastholdt ved skrivelse af 23/4 2004 sin afgørelse. Den 30/4 2004 sendte klageren en vidneerklæring til selskabet. Det fremgår heraf:

> "**Vidneerklæring vedr. uheldet på p-pladsen onsdag den 18. februar 2004**
> Det var omkring middag, da min ven og jeg befandt sig på p-pladsen … Vi så en rustvogn, en sort Volvo med pladesummer TP 38 … der bakkede i en grøn Mazda og lavede skade på bilens bageste kofanger. I bilen sad en mand og en kvinde, og det var manden der kørte. Han steg ud af bilen og kiggede på Mazdaen. Derefter satte han sig igen i bilen og de kørte videre. For sikkerhedsskyld skrev jeg nummeret ned på Volvoen. Vi anmeldte ikke sagen fordi vi troede at de selv ville gøre noget ved det."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet har været uberettiget til at anerkende skyld for hende, idet hun bestrider at have været involveret i et sammenstød med P.F.s bil. Klageren er af den opfattelse, at selskabet ikke har varetaget hendes interesser tilstrækkeligt.

Klageren har vedrørende den vidneerklæring, hun sendte til selskabet i april 2004, anført:

> "Vi mente stadigvæk at vi er blevet behandlet uretfærdigt og vi fortalte historien til en pizzariejer ..[ved parkeringspladsen] at vi er blevet beskyldt for noget vi ikke har gjort, fortalte han os at han og hans kollega har set en rustvogn, tilhørende H.V. Begravelsesforretning, bakke ind i den samme Mazda den samme dag omkring middag. I bilen sad en kvinde og mand og manden var chauffør af rustvognen. De tog nummeret på bilen for sikkerheds skyld og troede at rustvognens chauffør selv ville gøre noget

ved det. Vi sendte med det samme vidneerklæring til forsikringsselskabet i håbet om at de vil gøre noget ved det og fritage os fra skylden. Da forsikringsselskabet sendte en af deres agenter var det allerede for sent. Rustvognen er også blevet repareret. Agenten havde talt med vidner i sagen og han har også undersøgt vores bil og han fandt ingenting, men alligevel kom han til konklusion at vi er de skyldige i sagen."

Klageren har påpeget, at modparten fik repareret bilen meget hurtigt, og at der ikke foreligger billeder af skaden. Klageren har endvidere påpeget, at modpartens vidne angav forkert registreringsnummer.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 17/8 2004 til nævnet anført, at selskabet har afgjort skyldfordelingen på baggrund af en uvildig vidneerklæring. Selskabet har anført, at den vidneerklæring, klageren efterfølgende har fremsendt, ikke er tillagt betydning i sagsbehandlingen, idet vidnerne først kom frem, efter at selskabet havde afgjort skyldspørgsmålet. Selskabet har oplyst, at selskabets undersøgelseskonsulent har kontaktet ejeren af TP38…, der imidlertid ikke har haft skade på sin bil.

Nævnet udtaler:
Nævnet bemærker, at modparten allerede i sin skadeanmeldelse har anført sit vidne, som nævnet finder at kunne lægge til grund er uvildigt. Nævnet bemærker videre, at vidnet har oplyst, at angivelsen af det forkerte registreringsnummer beroede på en skrivefejl.

Nævnet bemærker herefter, at den vidneforklaring, som er afgivet på foranledning af klageren, er afgivet over en måned efter uheldet på et tidspunkt, hvor selskabet havde anerkendt skylden på vegne klager. Nævnet bemærker endvidere, at ejeren af den bil, som i denne vidneforklaring er oplyst som skadevolder, har oplyst, at der ikke har været skader.

Nævnet finder på den baggrund ikke at kunne kritisere, at selskabet på baggrund af den første vidneforklaring anerkendte fuld skyld for klageren, og at selskabet trods den tilkomne vidneforklaring ikke har ændret på skyldfordelingen.

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand